

РЕШЕНИЕ

№ 27698

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4335** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/. Образувано е по жалба на П. С. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], подадена чрез адв. В. К., срещу Заповед № GRAM 2579306/10.03.2026г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в СДВР– 01 РУ, с която е временно отнето свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, поради извършено нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Конкретно се правят оплаквания, че не е уточнено за коя от хипотезите на чл.175, ал.3 от ЗДвП се твърди извършването на нарушение, не ставало ясно и какво пререгистриране не е извършено и за какво е установен визираният двумесечен срок. Поддържа се, че е налице повод за налагане на обжалваната ПАМ, тъй като превозното средство не застрашавало безопасността на движение по пътищата. Моли се съдът да отмени оспорената Заповед № GRAM 2579306/10.03.2026г. и да се присъдят на жалбоподателя сторените по делото разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – полицейски инспектор в СДВР– 01 РУ изразява чрез юрисконсулт А. писмено становище за неоснователност на жалбата. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства,

установи следното:

Със Заповед № ГРАМ 2579306/10.03.2026г., издадена от М. Г. Н., полицейски инспектор в сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ - СДВР, е наложена на П. С. Г. принудителна административна мярка по чл.171, т.1,б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. От мотивите на заповедта е видно, че мярката се налага заради това, че П. С. Г. управлявал на 10.03.2026г. около 08:02 часа в [населено място] по ул. „514-та“ с посока на движение от ул. „514-та“ към ул. „В. М. - Л.“ личния си лек автомобил Ф. Ц М. 1.8 с рег. [рег.номер на МПС] , след като автомобилът е бил със служебно прекратена регистрация от 13.11.2026г., което прекратяване е извършено на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП поради непререгистриране на превозното средство в законно установения двумесечен срок.

Заповедта е издадена във връзка със съставен на К. Д. К. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ сер. ГА № 5223361 от 10.03.2026г. за извършено нарушение на чл.140, ал.1, предл.1, от ЗДвП – за това, че управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

От приложената по делото справка е видно, че жалбоподателят е придобил автомобила по силата на договор за покупка от 11.09.2025г.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат на оспорения акт и притежава личен и пряк правен интерес да иска отмяната му.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Предвид представената по делото Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на директора на СДВР, издадена във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, също приложена с административната преписка, съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, като са посочени фактическите и правни основания за прилагане на мярката.

Видно чл.171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП, принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, се прилага за нарушения по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. В случая мярката е наложена за констатирано нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП. Посочената административноказателна разпоредба предвижда наказание за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Противно на твърденията в жалбата, установява се, че административният орган е посочил точно за кое нарушение се налага мярката – за това, че жалбоподателят управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, като е изложено и основаниято за дерегистрацията - чл.143,ал.15 от ЗДвП.

Според разпоредбата на чл.143, ал.15 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство или в случаите, когато собственикът е починал и в шестмесечен срок от настъпване на това обстоятелство не е заявена промяна в данните за собственика.

В случая жалбоподателят не оспорва, че е собственик на автомобила по силата на извършена на

11.09.2025г. покупко-продажба, както и не отрича, че не е извършил пререгистрация на превозното средство в двумесечен срок. Видно от доказателствата по делото, в резултат на това бездействие на жалбоподателя, продължило и до момента на съставянето на АУАН, регистрацията на превозното средство е служебно прекратена. Следователно, наличието на посочената хипотеза по чл.171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП следва да се счита за безспорно установено, в това число и въз основа на съставения АУАН за нарушение на чл.140, ал.1, предл.1, от ЗДвП. Със съставянето на АУАН за констатиране на административното нарушение, за административния орган възниква правомощие да наложи принудителната мярка, без да има право и задължение да изследва съставомерността на деянието и законосъобразно ли то е било установено.

Несъстоятелни са доводите, че от изложените в заповедта мотиви не ставало ясно какво пререгистриране не е извършено и за какво е установен визирият двумесечен срок. Като водач и собственик на превозното средство жалбоподателят е длъжен да познава закона и следва да е наясно както със задължението си да извърши пререгистрация на автомобила, така и с датата, на която е придобил превозното средство.

На последно място, като се има предвид, че жалбоподателят е игнорирал и не е изпълнил задължението си за пререгистриране на автомобила в продължение на почти 6 месеца, което е показателно за неговото пренебрежително отношение към правилата за движение по пътищата, оспорената заповед се явява необходима и в съответствие с целта на закона - за осигуряване безопасността на движението и за преустановяване на административните нарушения.

Предвид изложеното, оспорената по настоящото дело заповед се явява законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. С. Г. срещу Заповед № GRAM 2579306/10.03.2026г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в СДВР– 01 РУ,.

ОСЪЖДА П. С. Г. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на 102 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: